

Art After Work 10 februari 2015

Foto G Weiland

blev en riktigt trivsamt kväll med Anders-Zorn-kännaren **Peter Nordins** välfångade föreläsning. Det var Zorns liv och leverne som var i blickfånget för Peter Nordins berättelser. Genom en rikt illustrerad beskrivning, fick vi se hur Z skapade sig sin image. Med hjälp av dåtidens yppersta klädval och ateljéer fyllda med dyrbara inredningar kunde han framställa sig själv som den store målaren – geniet.

Foto G Weiland

Kvällen på Passagen avrundades med en lätt förtäring, då gemenskapen kunde fortsätta i en uppsluppen anda.

Årsmötet 7 mars 2015

KKLs årsmöte gick av stapeln som vanligt i början mars månad. Många medlemmar hade slutit upp och fick en redovisning av årets aktiviteter med stöd av bilder från olika verksamhetsområden. Den ekonomiska redovisningen var gedigen och utan anmärkning. Ett par nya ledamöter valdes in i styrelsen: Gunilla Derefeldt och Margareta Karlsson. Vi är glada för detta tillskott till styrelsen och ser fram emot samarbetet. Solveig Larsson, erfaren reseledare, kommer att stärka resekommittén.

Den planerade föreläsningen med Birgitta Sandström fick ställas in i sista stund på grund av sjukdom. Som ersättare kom Peter Nordin, f.d. intendent på Zorngården, att bli en mycket uppskattad ställföreträdare. "Vi kunde inte fått en bättre föreläsare" var många överens om. Hans gedigna kunskaper om Emma Zorn, alla intressanta bilder och inte minst hans charmiga och lättsamma framställning tog publiken med storm.

Foto Gullbritt Weiland

Deltagare årsmöte 2015
Foto Carleric Weiland

Cirka 150 personer hade förväntansfulla slagit sig ner i bänkarna när meddelandet om Sandströms återbud mottogs med en suck. Men när väl Peter Nordin tagit till orda blev församlingen hänförd och succén var ett faktum. Stort Tack till Peter Nordin för denna insats!

Dagen avslutades med att medlemmarna tillsammans intog en förträfflig måltid på Hagdahls kök. Efter fyra timmars samvaro var känslan av tillfredsställelse påtaglig när sorlet och skratten aldrig ville ta slut.

Konstvetarseminarierna besökte Louisiana 20 mars 2015

Självporträtt Paula Modersohn Becker
Foto: Inga Ericson

Efter studier av Paula Modersohn-Beckers korta dramatiska liv 1876-1907 och hennes säregna konst företog alla tre Konstvetarseminarierna en studieresa till Louisiana, för att på plats betrakta hennes speciella konstuttryck. I vår guidning fick vi stifta bekantskap med de vanligaste motivkretsarna i hennes konst: självporträtten som återkommande och utforskande tema, modern och det ammande barnet, porträtteringen av landsbygdens människor och hennes serie kring björkstammar som bryter upp ur jorden.

Förutom denna utställning hann vi också med David Hockneys fantastiska kolteckningar av naturstudier och Ricard Mosse suggestiva bilder från kriget i Kongo.

Paula Modersohn-Becker: Liggande mor och barn Foto: Kerstin Svedbäck

Hela gänget samlades förstås till en gemensam dansk frukost på Louisianas restaurang, i sann gemytlig seminarieanda! Under tågfärden fick vi möjlighet att bearbeta intryck och glädjas över att vi tillsammans kan upptäcka och uppleva konstens många uttryck.

Föreläsning om Carl Larsson 9 april 2015

Carl Larsson, Självporträtt

”Sveriges mest mångsidige och populäre konstnär” var rubriken på Torsten Gunnarssons föreläsning i Wallenbergssalen.

Ja, det är sannerligen intrycket som dröjer sig kvar efter denna intressanta föreläsning. Carl Larsson som mycket skicklig tecknare och illustratör, hans porträtt, muralmålningar och landskapsskildringar och det allkonstverk, som han tillsammans med hustru Karin, skapade i hemmet Lilla Hyttlös i Sundborn. I föreläsningen framkom också Carl Larssons större uppdrag till den offentliga konsten och hans förkärlek till motiven från den egna familjen och hemmet.

Docent Torsten Gunnarsson
Foto Gullbritt Weiland

Carl Larsson Stugan

Torsten Gunnarsson, som får betraktas som landets mest kunnige ”Carl Larssonkännare”, trollband publiken genom sitt eleganta språkbruk och sina gedigna kunskaper.

Art After Work 21 april 2015

Semiotik –att tolka bilder av Michaela Långedal

Michaela och kvällens organisatör Karin Leander Ström

Semiotik är benämningen på den vetenskap som undersöker tecken, deras specifika karaktär, de system de bildar, betydelser de skapar, förändrar och överför. Semiotiken uppfattar även kultur- och kommunikationsprocesser.

Det finns två vetenskapliga traditioner inom semiotiken. Den ena utgår från lingvistik och grundaren för denna är den schweiziske språkforskaren Ferdinand Sassaure, en av förgrundsgestalterna inom strukturalismen. Strukturalistisk metod går ut på att jämföra teckens betydelse genom att se dem som delar av strukturer av teckengrupper.

Den andra semiotiska grundaren heter Charles Sanders Peirce. Hans forskning är baserad på de tre huvudkategorierna symbol, index och ikon. Ett tecken är enligt Peirces terminologi uppdelat i tre komponenter: representamen, interpretant och objekt. Peirces tecken kan delas in i tre olika teckentyper nämligen ikon, index och symbol.

Utifrån Saussures och Peirces teorier undersöker Mikaela Långedal två fotorealistiska målningar, en av Karin Broos, Den vita klänningen och The Passage av Markus Åkesson. Hon vill undersöka målningarnas uttryck mellan det fotografiska och det måleriska

I Karin Broos målningar förekommer ofta olika motiv på kvinnor, antingen enskilda eller i samhörighet med andra kvinnor, som ofta avbildas nära eller i vatten.

Den vita klänningen av Karin Broos

Markus Åkessons målning av en i vatten liggande kvinna har en fotografisk transparens samtidigt som den ger intryck av ett konkret och tydligt fotografi.

Ett fyrtiotal medlemmar deltog

Konstvetarseminariet 2 besökte Sörby rundloge 8 maj 2015

Sörby Rundloge
Foto Gullbritt Weiland

Ett studiebesök på Sörby rundloge utanför Mjölby ger flera och intressanta upplevelser när arkitekt Börje Mathiasson tar emot en vetgirig Konstvetargrupp. Att få följa hur en gammal loge blir kulturminnesmärkt genom en framsynt arkitekts tålmodiga arbete, är tillräckligt intressant för att göra resan värd.

Logen innehåller också en konstutställning av Börjes egen konst som ger en extra belöning för den konstintresserade, inte minst då han själv visar hur det går till när han målar sina skisser under bussfärder. Ett ögonkast och en skiss blir till på den skakiga vägen!

Dessutom fick vi en professionell genomgång av hur en gammal bruksbyggnad tas till vara estetiskt och tekniskt för att bevaras för framtiden. Börje gav oss insikter om hur specialkonstruktioner måste utvecklas för att tillgodose alla krav som ställs på en sådan byggnad.

Börje Mathiasson är en folkbildare av stora mått och hans stora och långsiktiga projekt, som startade 1994 med Sörby loge, är sannerligen en attraktion för eftervärlden. Vi tackar Börje för hans stora kulturinsats!

Gunilla Thurfjell, Börje Mathiasson och Eva Flogell
inne i rundlogen
Foto Gullbritt Weiland

Parkvandring med arkitekt Anita Arbrandt 19 maj 2015

Konserthusparken Foto Gullbritt Weiland

Vår nutidsvandring med många intressanta historiska inslag innefattade följande parker: Domkyrkoparken, Kungsträdgården, Seminarieparken, Lektorshagen, Konsistoriegatan, Biskopsparken, Muséiparken.

Domkyrkoparken är Linköpings näst äldsta kyrkogård. I Lektorshagen betade 10 kor eftersom lektorerna fick ersättning in natura. Gustaf Lindens hus på Konsistoriegatan är värt all uppmärksamhet. Och dessa vackra skulpturer – Lenny Clarhälls "Stjärnan" och Bo Olls' "Klot/Tetraeder" i Biskopsparken!

Seminarieparken hade en folkbildande funktion med sin skolträdgård, fiskdamm och stenpartier.

Vad är då en park? Jo, en för allmänheten öppen yta med plats för rekreation och vila och med vacker växtlighet och konstnärliga utsmyckningar.

Detta är ett urval av parker i Linköping som lockar till besök och ger spännande perspektiv på vår nutid och dåtid.

Gammal bro i Lärarhögskolans park
Foto Gullbritt Weiland

Konstvetarseminariet 1 besökte Motala Verkstad 22 maj 2015

Helena Törnqvist Foto: Inga Ericson

Arkitektur kan innefatta mycket! Det har Konstvetarseminariet 1 förstått efter ett par års studier. Varför inte titta närmare på ett gammalt industrilandskap som blivit kvar och nu ska restaureras för att återanvändas för helt andra ändamål.

Konstvetarseminariet 1 avslutade sin termin med ett besök på Motala Verkstad i Motala. Vi fick en initierad föreläsning av museiintendent Helena Törnqvist som berättade om de arkeologiska fynden som bidragit till att Motala, som boplats, numera kan dateras till ett par tusen år. Vi fick också höra om Motalas mer kända industrihistoria och vilken produktion och kunskap som utvecklats genom åren.

Byggnaderna ritades med hänsyn till de enormt stora mekaniska föremål som tillverkats i Verkstan. Det vill säga både "Lokverkstans" och "Plåtverkstans" storlek främst hade att göra med att de skulle inrymma kolossala konstruktioner under produktionsförloppet. Fönstren placerades i förhållande till behovet av ljusinsläpp och som idag ger en upplevelse av mäktig katedralliknade rymd.

Att Motala precis som Norrköping inte gjort sig av med dessa byggnader under de 40 år som de inte använts, kan vi skatta oss lyckliga över idag då lokalerna prövats för kulturella ändamål med framgång. Nu behövs restaurering för att kunna permanenta lokalerna för alternativa användningsområden.

I Mallbodens mysiga café med föreläsning och livlig frågestund blev det kaffe med våfflor. Sen var det dags att vandra runt i området för att titta på arkitekturen och resonera om allt som skulle kunna inrymmas i dessa fantastiska byggnader i framtiden.

Kreativiteten och gemenskapen flödar i vår seminariegrupp!

Foto: Inga Ericson

Resan till Dalarna den 26-27 maj 2015

Byst av Carl Larsson med hans ateljé i Lilla Hyttån
i bakgrunden
Foto Gullbritt Weiland

Efter gott verandakaffe med nybakat från Ingas kök tog vi oss vidare till mindre turistiska men förtjusande ställen i Sundborn, vackert belägna kyrkan och församlingshemmet.

Dagens höjdpunkt för många av oss var Ingas personligt hållna berättelser om Carl Larssons porträttsamling av byns betydande män. Fantastiskt inkännande målningar av maktens män och byns skickliga hantverkare.

Kvällens fest inleddes i solskenet på verandan med en skål – en känsla av happening!

Final på vårens tema om våra berömda Dalamålare från sekelskiftet 1800-1900, blev resan till konstnärernas hemtrakter.

I Sundborn slöt KKLs egen Inga Ericson upp och blev vår lokala kännare. Efter en riklig Världsarvsbuffé gick vi en trivsamt guidning i "Carl Larssons och hans frus" hem, som inskriptionen löd ovanför entrédörren till lilla Hyttån. Innanför dörarna fick vi många bevis på fruns, Karin Bergö, begåvning för färg och form i nyskapande mönster. Särskilt tydligt blev det när vi fick jämförelser i borgarhemmet och grannhuset Stora Hyttån från samma tid.

Kyrkan i Sundborn Foto Gullbritt Weiland

"Törnsåret" akvarell av Anders Zorn, Zornmuséet.
Foto Gulbritt Weiland

Mot Mora styrde vi den andra dagen och kunde där se både kända målningar och några fina mindre kända akvareller av Zorn. En guide med berättelser om Anders och Emma Zorns liv ur ett etnologiskt perspektiv befäste mycket av de föreläsningar som vi lyssnat till under våren. Med fina nyanser både i stort och smått kände vi oss berikade av besöket.

Resans stora överraskning blev för många av oss besöket på Avesta Art museum. Inrymd i det gamla järnverket, som var i bruk mellan 1880- och 1930-talet. I dessa kolossala salar i mörk inramning kunde konstverken få en suggestiv framtoning.

Här tonar det ena verket efter den andra fram med hjälp av ljus och ljudteknik: En spelande orgel som vill prata med oss., Plastskulpturer som inlägg i miljödebatten, Lovisa Ringborgs intresseväckande animationer och skulpterade apa som visar oss på andra angelägna bilder. Flera våningar med fantastiska upplevelser av nutida konst t.ex. Kjell Engmans installationer i glas som fick stora ovationer av gruppen.

Mycket nöjda och stimulerade, kanske något utmattade, vände vi åter till Linköping på kvällskvisten!

Glasskulptur av Kjell Engman på Avesta Art
Foto Gullbritt Weiland

"Glänta av Jens Peterson-Berger & Olov Ylinenpää,
Avesta Art
Foto Gullbritt Weiland

Besök på Norrköpings Konstmuseum 24 juni 2015

Vera Nilsson (1888 – 1979)

Sommarens första programpunkt var en utflykt med tåg, buss och spårvagn till Norrköpings konstmuseum. Vi såg utställningen av Vera Nilssons konstverk guidad på ett utomordentligt, inlevelsefullt sätt av muséets intendent Kerstin Holmér.

Utställningen är mycket omfattande och spänner över många perioder i Vera Nilssons liv. Vera Nilsson växte upp i Jönköping. Hon tillbringade många somrar hos sin mormor i Borgholm.

Museet visar landskapmålningar och barnporträtt, främst på dottern kallad Ginga. Lätt igenkännliga porträtt med Vera Nilssons speciella robusta teknik. Vera Nilsson reste mycket och bodde på olika platser vilket avspeglas i utställningen. Förutom från Öland finns landskapsmålningar från så vitt skilda platser som Spanien och Jämtland. Hon besökte också Senegal och i utställningen finns flera porträtt av personer hon mötte där.

Vera Nilsson fick tidigt, redan under Paris-tiden, fina recensioner men sålde inte så mycket. Senare i livet fick hon flera offentlig uppdrag, bl a i Stockholms tunnelbana och fresker i flera skolor i Stockholm.

Utflykt till textilkonstnär Inger Hasselgren 18 augusti 2015

Inger Hasselgren berättar om sin verksamhet för en grupp medlemmar i KKL
Foto Gullbritt Weiland

Solen skiner ikapp med KKLs medlemmar när vi träffas för att få uppleva unik konst tillsammans! Margareta Karlsson har ordnat med besök hos textilkonstnär Inger Hasselgren i Zinkgruvan närmare bestämt i Torsjö som den lilla idylliska orten heter. Platsen är lika vacker och intressant som Ingers konst. Den ljuvliga örtagården i full blomning, det designade växthuset och de stolta hönorna i hönshuset. Allt välskött och intagande!

Inger möter oss vid grinden och lotsar oss runt. Väl inne i den fint renoverade och omgjorda ladan får vi uppleva den konst som Inger nyligen ställt ut i Motala.

”Episoder” är samlingsnamnet på hela utställningen som Inger tolkat på sitt poetiska och stilistiska sätt. Formatet på bilderna är det samma på hela samlingen. En form av tät väv med glasfiberliknande textur är bakgrunden till broderier i fina guldtrådar. Mycket stiligt i sin renhet och elegans!

Vi får också en lektion i hur det går till när Inger broderar med ”ministrygn”. Hon lägger tråden mot väven och fäster den. S.k. ”Plattsöm” uppstår och vi känner igen det långsamma och noggranna sättet att arbeta från Slow Art som vi tidigare haft föreläsning kring. Vi får också se de vävar som Inger omsorgsfullt skapat med inspiration från några gamla trädstammar. Hennes förlagor till utsmyckningen av onkologiska avdelningen på Universitetssjukhuset imponerar i sin blåa färgskala.

Vad vore en utflykt utan kaffekorgen i det gröna! I den sköna trädgården kunde vi avnjuta de medhavda kakorna och resonera tillsammans med Inger Hasselgren och hennes man! Vi tackar för er gästfrihet att ta emot oss till en fin dag att minnas!

Inger Hasselgren, Broderad målning ”Solregn”
Foto Thomas Johansson

Inger Hasselgren visar hur hon broderar med guldtråd på väv
Foto Gullbritt Weiland

Konstvetarseminariernas utflykt till Örgården september 2015

Örgården utanför Vadstena

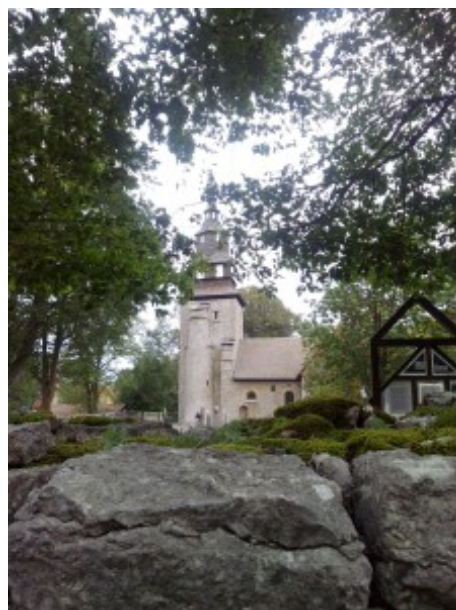
Tack vare personliga relationer har vi då och då lyckan att få göra besök i privata miljöer som är av konsthistoriskt intresse. Majken Backman beredde denna gång vägen till Magnus och Märta-Stina Wahlquists hem, Örgården utanför Vadstena. Det var en gång Prins Eugenes sommarviste. Vi fick en mycket initierad beskrivning av husets historia, särskilt prins Eugens idéer kring sitt sommarhem. Med kännedom om prinsens liv genom bl.a. brevväxling fick vi också en biografisk teckning utöver det vanliga. Några privata originalmålningar av prins Eugen bidrog också till det unika med besöket. Njutningen av platsens fägring och husets inredning tillhör de fina minnesbilderna av Örgården.

Efter besöket på Örgården fick hela gruppen, 20 personer gott kaffe med varma smörgåsar och läcker kaka i Majkens mysiga torp. Med magen mätt fick vi förnyade krafter för ytterligare begivenheter.

En spontant ordnad guidning i Örberga kyrka blev också en intressant tidsresa från förkristen tid till våra dagar genom kyrkans historia. Kyrkan vars torn är det äldst bevarade från 1100-talet och korsarmarna är från 1200-talet.

Som avslutning på kyrkobesöket fick vi titta in i kistboden, som de flesta av oss inte kände till sedan tidigare. Här finns lämningar av kistor från tidig kristen tid. En kista hade rekonstruerats med dekorerade runslingor.

Trots en snål blåst var alla mycket nöjda med Konstvetarseminariernas utflykt. Konsthistoriska klubben vill tacka värdparet på Örgården för generositeten att välkomna oss i det privata hemmet. Vi vill också tacka Majken för både kontakter och förtäring.

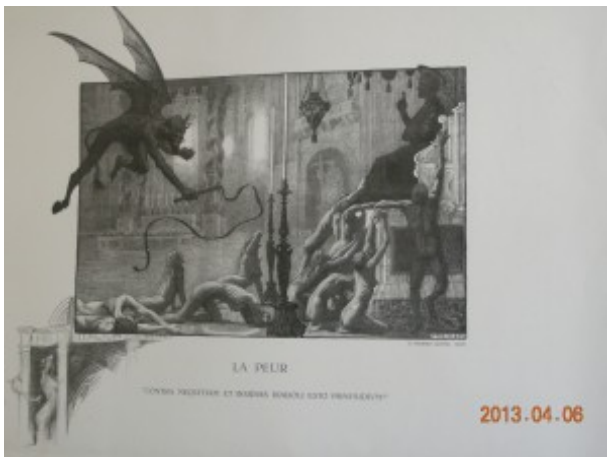

Örberga kyrka Foto: Kerstin Svedbäck

Kista med runor. Foto: Anita Hull

Art After Work 23 september 2015

Tyra Kleen: La Peur

Klockan drar sig mot 18 och hela Passagen fylls av förväntansfulla människor! Konsthistoriska klubben ska ha Art After Work med mingel, av och med medlemmar. Tidskriften Konstvetaren har kommit rykande färsk från tryckeriet och Karin Ström Leander ska berätta om sin pågående forskning om den dolda symbolisten Tyra Kleen.

Vi startar med små smarriga snittar ur Kerstin Lundins och Marianne Örtlunds kök. Med lite vin ökar ljudnivån flera decibel. Alla verkar ha hittat samtalspartner vid ståborden. Plötsligt banar någon sig väg i vimlet och meddelar att SMS har kommit från Karin som sitter på ett tåg från Uppsala, 30 min försenat – suck!

Efter tilltugg med prat samlas vi för att celebrera att Konstvetaren 2014 äntligen kan delas ut. Nytt omslag ny lay-out! Mats Fredriksson får lovord för det utmärkta resultatet. Redaktionskommittén hedras för sitt arbete och alla får veta om Konstvetarens väg från artiklar till färdig produkt – ibland med prövningar på vägen. Efter att ha bläddrat i årets Konstvetare är alla överens om att utgivningen ska fortsätta.

Tyra Kleen: Un rêve de montagne bleu

Pling i fickan! Nytt SMS från Karin: Tåget över en timma försenat! Presentation av höstens verksamheter ger en stunds intresseväckande information. Frågor och svar tar ytterligare tid i anspråk men nu är väntan på dagens föredragning så stor att vi får ta ställning till om orken räcker till för ytterligare väntan. Några bestämmer sig för att avsluta sitt väntande, men de allra flesta stannar en stund till och ett SMS kommer: "Vi rullar in nu!"

Karin kommer som en stjärna, efterlängtat och rosig om kinderna. Vi laddar snabbt om för att höra Karin berätta om sin stora skatt: Tyra Kleen! Vem var hon? Denna sekelskifteskvinna som studerade i Paris och influerades av tidens idéer om bl. a. Teosofi och Nyplatonism som kom att inspirera hennes bilder. Vi fick se en rad av olika uttrycksätt som hon använde i sina konstverk. Karin som är mitt uppe i sin forskning om Tyra Kleen har fått ta del av en stor brevsamling som ger inblickar i hennes liv. För alla som missade detta kommer vår resa till Stockholm Waldemars udde, den 22 okt att ge möjligheten att uppleva Tyra Kleens konst. Genom Karins förtjusande föredragning har vi fått chansen att upptäcka ytterligare en intressant symbolist vid sidan av Hilma af Klint. Vi tackar för det!

Tyra Kleen: Psyche et Pan

Föreläsning om keramikern Hertha Hillfon 8 oktober 2015

Mårten Carstenfors

Skulptur av Hertha Hillfon
Foto Gulbritt Weiland

Wallenbergsalen en torsdagskväll i oktober! Ett 60 tal personer har samlats för att lyssna på Mårten Carstenfors, chef för Liljevalchs konstmuseum och Stockholm konst.

Flera har frågat om Hertha Hillfons konstnärshem bevarande och Mårten Carstenfors inleder därför med de svar han har för dagen. Vänföreningen har just nu gått i stå. Många problem att lösa och mycket resurser behövs. Osäkerhet råder fortfarande över utgången av processen.

Efter denna lite dystra rapport berättar Mårten om succén med utställningen med hennes konst på Liljevalchs. Hur lokalen inreddes med bilder tagna från ateljén i Mälarhöjden, uppförstorade på hela väggarna för att ge en autentisk bakgrund till konstverken. Konstnärsateljén och hemmet som ritats av maken Gösta, han som hela livet stöttade Hertha i hennes konstnärskap.

Vi får höra om kvalitéer i den keramiska konsten. Där format, glasyrer och skulpturala porträtt bl.a. är HH.s signum. Mårten Carstenfors påpekar det storartade i skildringarna av de närmaste familjemedlemmarna som har en stor närvaro och känslighet i uttrycket. Vi får också stifva bekantskap med Herthas egensinniga självporträtt som ibland gestaltas som en fågel och ibland som en huvudduk utan ansikte.

Hertha började varje morgon med att göra en drejad skål för att värma upp sig inför dagens arbete. Åtskilliga personliga och uttrycksfulla skålar hittades när man samlade föremål till utställningen i hennes rätt stökiga ateljé. Ur den offentliga produktionen fick vi också se bilder på skulpturala föremål som t.ex. Foten, Kavajen, Solskensmasker i guld. Hur Hertha också använde glasyrer för att markera stämningsslågen som t.ex. efter Tjernobykatakastrofen då hon använde sig av svart glasyr. Hertha lämnade inte bara efter sig en stor keramisk produktion hon tecknade och målade också.

Vi är glada över att Mårten Carstenfors tog sig tid att komma till oss för att berätta om Hertha Hillfon och dessutom ge oss lite information om utställningen som pågår nu om mode och om den stora tillbyggnaden som är förestående på Liljevalchs.

Skulptur av Hertha Hillfon
Foto Gullbritt Weiland

Art After Work 21 oktober 2015

med Wolfgang Schmidt

Wolfgang Schmidt och Eva Flogell på Art after Work
Foto Gullbritt Weiland

Från konst- och kultursynpunkt finns här ett stort utbud. Här finns en skulpturpark med fascinerande inslag av gruvnäringens föremål som på ny plats och med belysning har blivit till jätteskulpturer. Också finns skapade luft-labyrinter med utsiktsplatser och spännande bestigningar i trappor. En upplevelsepark skulle man kunna kalla dessa stålkonstruktioner. De gamla verkstadshallarna, som har en oerhörd rymd, har omvandlats och utnyttjas till miljöer för uppsättningar av operor, teatrar och konserter, vilka går under namnet "Ruhr Triennialen". En utvald kulturperson, regissör eller dirigent får under tre års tid uppdraget att göra kulturrevenemang av stora mått. Under den varma delen av året från april till september blomstrar kulturverksamheten med alla typer av uppsättningar och utställningar.

Skulptur- och konstpark i Ruhrområdet

Utsiktstorn "Tiger & Turtle i Ruhrområdet

År från år, berättade Wolfgang, utvecklas nya delar av detta område som inte är större en Östergötland och har 11 miljoner invånare. Ja, tänk att så intressanta kulturmiljöer kan finnas så nära vårt eget område och att så få har hört talas om det!

En upptäcktsresa dit inom ett par år kan vara möjlig! Wolfgang ställer sig öppen för att hjälpa till. Tack för att Du vidgat vårt medvetande om förändringar i vårt närområde och gett oss ett nytt spännande resmål!

Och vad vore Art After Work utan Kerstins och Mariannes små läckra mumsbitar som skänker oss ett välmående!

Vad händer med de gamla utjänta industriområdena? Vi vet svaret om Norrköpings industrilandskap som förvandlats till stadens stolthet och identitet. Men vad händer med ett av Europas allra största industriområden, Ruhr?

KKL bjöd in Wolfgang Schmidt, Linköpings universitet, och han berättade om ett landskap som i grunden har omvandlats till ett välmående och mycket intressant område ur flera aspekter. Gamla avfallsdiken, som har blivit ett friskt vattendrag genom hela området där cykelvägar har anlagts så att friluftslivet kan frodas. En mycket stor gruva har flyttats till Kina. Farliga schaktmassor har fraktats bort och istället har en fin insjö bildats med badbart vatten där förnämliga bostäder har byggts intill.

Höstmöte med föreläsning 14 november 2015

Thomas Hård af Segerstad i föreläsningstagen.
Foto: Thomas Gundmark

Med en strimma ljus kom Thomas Hård af Segerstad och lyste upp den annars så mörka dagen efter terrorattackerna i Paris fredagen den 13 november.

KKLs höstmöte inleddes i år med en spännande föreläsning om konstnären Caravaggio (1571 – 1610). Thomas Hård af Segerstad illustrerade konstnärens dramatiska levnad på ett mycket uttrycksfullt sätt. Föreläsarens kroppsspråk, hans röst och språkbruk förstärkte den minst sagt händelserika och brutala historien. Genom att fördjupa sig i ett par bilder en längre stund fick han publiken att skärpa sin iakttagelseförmåga och begrunda det unika med kompositionen. Ljussättning i bilderna och framför allt ansiktsuttrycken och kroppsspråket var för den tiden ovanligt genuina och övertygande i sin gestaltning. Caravaggios känslighet för det psykologiska skeendet i bilden påvisar hans inlevelse i situationen. Konstnären var en förnyare som fick många efterföljare framför allt i de nordligare delarna av Europa.

Vid den senare måltiden på Hagdahls kök fick vi en stunds gemenskap då gamla och nya medlemmar samspråkade.

Enligt traditionen innehåller höstmötet också information och diskussion om vår verksamhet. Via våra välbesökta föreläsningar, Art After Work och aktivt deltagande i de tre Konstvetarseminarierna, kan vi glädja oss åt att vi förvaltar vår profil som konstbildningsverksamhet på ett tillfredställande sätt. Att vår tidskrift Konstvetaren nu håller på att få en ny redaktionsgrupp och förhoppningsvis många entusiastiska skribenter känns också som ett framtidslöfte. Med vår delvis nya policy hoppas vi att uppdraget ska vara stimulerande och möjligt att ta sig an. Våra konstresor har på senare tid haft svårt att bli tillräckligt belagda, vilket gör att vi söker delvis nya former för resandet. Frågan om önskemål väcktes, varvid Anita Hull inspirerade oss till en tanke om södra England som resmål.

Gullbritt Weiland rapporterade från programgruppens arbete med kommande våraktiviteter. Pär Hallinder påminde om Biblioteksgruppens frågetävling. Han lockade med fina priser till att lösa quizet och därmed att besöka biblioteket i Skådebanan 1 tr ner. Mötet avslutades med att vår webbredaktör Thomas Gundmark hade en genomgång av KKLs hemsida och visade hur man hittar aktuell information och reportage.

En trivsamt eftermiddag var till ända och vi stegade hemåt förnöjda i väntan på nya spännande händelser i Konsthistoriska klubben!